

Briuselis, 2020 12 17
COM(2020) 811 final

KOMISIJOS KOMUNIKATAS TARYBAI
pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnį

1. PAGRINDINIAI FAKTAI

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos¹ (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo šios direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Kadangi pagal šią procedūrą leidžiama nukrypti nuo bendrųjų PVM principų, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktika, PVM direktyvos 395 straipsnyje nurodytos nukrypti leidžiančios nacionalinės priemonės, kurias leidžiama taikyti, „kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių vengimui ar sukčiavimui“, turi būti aiškinamos siaurai, o tos priemonės taip pat turi būti būtinos ir tinkamos įgyvendinant specialų tikslą, kurio jomis siekiama, ir daryti kuo mažesnę poveikį PVM direktyvos tikslams ir principams².

Vengrija raštu (jį Komisija užregistravo 2020 m. birželio 17 d.) paprašė leisti taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 193 straipsnio. Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2020 m. rugsėjo 16 d. raštu Komisija apie Vengrijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2020 m. rugsėjo 17 d. raštu Komisija pranešė Vengrijai, kad turi visą informaciją, kuri, Komisijos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

Paprastai pagal PVM direktyvos 193 straipsnį prievolė mokesčių administratoriui sumokėti PVM tenka prekes tiekiančiam arba paslaugas teikiančiam apmokestinamajam asmeniui. Nukrypti leidžiančios nuostatos, kurią pratęsti prašo Vengrija, tikslas – nustatyti, kad kai teikiamos aprūpinimo personalu, vykdančiu kitokią veiklą, nei nurodyta PVM direktyvos 199 straipsnio 1 dalies a punkte, paslaugos, ta prievolė tektų apmokestinamajam asmeniui, kuriam teikiamos paslaugos (vadinamasis atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas). Pagal PVM direktyvos 199 straipsnio 1 dalies b punktą valstybėms narėms leidžiama taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą aprūpinimui personalu, teikiančiu su nekilnojamuoju turtu susijusias statybos paslaugas, įskaitant remonto, valymo, priežiūros, keitimo ir griovimo paslaugas. Todėl pagal nukrypti leidžiančią nuostatą Vengrija gali taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą aprūpinimo personalu paslaugoms visuose ekonominės veiklos sektoriuose. Nukrypti leidžiančios nuostatos, kurią paprašyta leisti taikyti, tikslas – kova su sukčiavimu.

2. ATVIRKŠTINIS APMOKESTINIMAS

Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti PVM, pagal PVM direktyvos 193 straipsnį yra prekes tiekiantis ar paslaugas teikiantis apmokestinamasis asmuo. Atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo tikslas – perkelti šią prievolę apmokestinamajam asmeniui, kuriam teikiamos prekės ar teikiamos paslaugos. Atvirkštinis apmokestinimas dažnai

¹ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

² Žr. 2011 m. sausio 27 d. Sprendimo *Vandoorne* C-489/09, EU:C:2011:33, 27 punktą.

naudojamas siekiant kovoti su sukčiavimu PVM tiksliniuose ekonomikos sektoriuose, visų pirma tais atvejais, kai naudojamos dingusio prekiautojo struktūros.

Dingusio prekiautojo sukčiavimo modelis – tai toks sukčiavimas, kai prekiautojai parduoda prekes ar suteikia paslaugas, surenka PVM iš savo klientų, o tada dingsta mokesčių administratoriui nepervedę iš klientų surinkto PVM. Nustatyta, kad tokiais atvejais prievolę sumokėti PVM nustačius asmeniui, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, atvirkštinio apmokestinimo mechanizmu panaikinama galimybė slėpti mokesčius tokiu būdu.

Pateikdama papildomą informaciją savo prašymui pagrįsti Vengrija teigė, kad sukčiavimas aprūpinimo personalu sektoriuje turi panašumų su dingusio prekiautojo struktūromis, nes šias paslaugas lengva teikti, o pagrindinės paslaugų teikėjų išlaidos yra su darbuotojais susijusios išlaidos, nuo kurių nereikia mokėti PVM. Taigi sukčiautojai praktiškai pasipelno iš to, kad visą PVM sumą sumoka klientas.

3. PRAŠYMAS

Siekdama kovoti su sukčiavimu PVM laikinojo įdarbinimo įmonių sektoriuje, 2014 m. Vengrija paprašė leisti nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 193 straipsnio, kad galėtų numatyti, jog teikiant aprūpinimo personalu, vykdančiu kitokią veiklą, nei nurodyta tos direktyvos 199 straipsnio 1 dalies a punkte, paslaugas, asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam teikiamos tos paslaugos. Leidimas suteiktas Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2015/2349³ ir baigė galioti 2017 m. gruodžio 31 d.

2017 m. Vengrija pateikė dar vieną prašymą siekdama nustatyti, kad teikiant tas pačias paslaugas, susijusias su aprūpinimu personalu, prievolė mokėti PVM tektų gavėjui. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/486⁴ toks leidimas buvo suteiktas iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Dabar pagal PVM direktyvos 395 straipsnį Vengrija prašo, kad Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, leistų jai toliau taikyti šią specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 193 straipsnio, kiek tai susiję su atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikymu aprūpinimo personalu, vykdančiu kitokią veiklą, nei nurodyta tos direktyvos 199 straipsnio 1 dalies a punkte, paslaugų teikimu šalies viduje.

Prašymas apima aprūpinimo personalu paslaugas, teikiamas laikinojo įdarbinimo įmonių, komandiruojančių darbuotojus, mokyklų kooperatyvų, pensininkų kooperatyvų, ir visas

³ 2015 m. gruodžio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2349, kuriuo Vengrijai leidžiama taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio (OL L 330, 2015 12 16, p. 53).

⁴ 2018 m. kovo 19 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/486, kuriuo Vengrijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio (OL L 81, 2018 3 23, p. 15).

paslaugas, kurios nėra teikiamos šių juridinių subjektų, bet kurios pagal savo turinį faktiškai prilygsta aprūpinimui personalu. Todėl leidimu, kurį prašoma pratęsti, Vengrijai suteikiama galimybė praktiškai taikyti atvirkštinį apmokestinimą visoms aprūpinimo personalu paslaugoms.

Vengrijos prašyme teigiama, kad aprūpinimo personalu sektorius yra labai prastai apsaugotas nuo mokestinio sukčiavimo. Pagrindinės laikinojo įdarbinimo įmonių išlaidos yra darbo užmokestis ir susiję mokesčiai bei įmokos, nuo kurių nėra skaičiuojamas pirkimo PVM, o jų pirkimo sandoriai yra palyginti nereikšmingi. Taigi, netaikant atvirkštinio apmokestinimo, šio sektoriaus subjektų savo klientams apskaičiuojama PVM suma, t. y. pardavimo PVM, būna daug didesnė nei atskaitytino PVM suma, t. y. pirkimo PVM. Dėl to paprastai turėtų susidaryti PVM skola išdui. Be to, aprūpinimo personalu paslaugas labai paprasta teikti, nes norint pradėti šią ekonominę veiklą nereikia nei specialių žinių, nei specialios įrangos, ir dėl to labai lengva patekti į aprūpinimo personalu rinką.

Laikinojo įdarbinimo įmonių paslaugas teikiančios nesąžiningos įmonės paprastai sukuria grandinę, o tos grandinės pabaigoje esanti įmonė, kuri faktiškai teikia aprūpinimo personalu paslaugą, nesumoka tai paslaugai taikomo PVM. Ši praktika iškraipo konkurenciją ir kenkia įstatymams paklūstančių įmonių veiklai. Be to, mokesčių slėpimas šiame sektoriuje yra susijęs ne tik su PVM, bet ir mokesčiais bei įmokomis, skaičiuojamais nuo darbo pajamų, o tai sudaro apie 40 % visų darbo užmokesčio išlaidų.

Remiantis Vengrijos pateikta informacija, nustačius atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą aprūpinimo personalu sektoriuje, nepaisant padidėjusios suteiktų paslaugų apmokestinamosios vertės, sektoriuje veikiančių paslaugų teikėjų skaičius sumažėjo. Vengrijos nuomone, ši tendencija rodo, kad rinkta valoma.

Savo prašyme Vengrija konstatuoja, kad paaiškėjo, jog ši priemonė yra tinkama ir veiksminga kovojant su piktnaudžiavimu ir padėjo sumažinti sukčiavimą PVM šiame sektoriuje. Atsižvelgiant į specifinį laikinojo įdarbinimo įmonių sektoriaus pobūdį, kuris lemia, kad norint vykdyti veiklą nebūtina turėti ypatingų žinių, o mokėtinos PVM sumos yra daug didesnės nei atskaitytino PVM suma, nebetaikant atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo, Vengrijos nuomone, būtų greitai sugrįžta prie pradinių sąlygų ir iš karto vėl atsirastų sukčiavimo grandinių.

Be to, Vengrija pabrėžia, kad COVID-19 pandemijos sukeltas pasaulio ekonomikos nuosmukis reikšmingai paveikė užimtumo ir ypač aprūpinimo personalu sektorių. Galimybė lanksčiai naudoti darbo jėgą padėtų tokioje padėtyje atsidūrusioms įmonėms atsigauti. Taigi numatoma, kad naudojantis laikinojo įdarbinimo įmonių paslaugomis nuomojamų darbuotojų dalis viršys prieš COVID-19 pandemiją buvusią dalį. Tai galėtų paskatinti sukčiautojus mėginti patekti į šį sektorių. Todėl nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo pratęsimas padėtų sektoriuje išvengti sukčiautojų atsiradimo.

4. KOMISIJOS NUOMONĖ

Gavusi prašymus pagal PVM direktyvos 395 straipsnį, Komisija juos išnagrinėja, siekdama užtikrinti, kad būtų įvykdytos pagrindinės tokios nukrypti leidžiančios nuostatos suteikimo sąlygos, t. y. ar dėl siūlomos specialios priemonės supaprastės apmokestinimo tvarka apmokestinamiesiems asmenims ir (arba) mokesčių administratoriams, ar pasiūlymu užkertamas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Šiuo atveju Komisija visada laikėsi ribojančio, atsargaus požiūrio, siekdama užtikrinti, kad nukrypti leidžiančiomis nuostatomis nebūtų trikdomas bendros PVM sistemos veikimas ir kad jų taikymo sritis būtų ribota, jos būtų būtinos ir proporcingos.

Todėl nuo mokėjimo dalimis sistemos nukrypti leidžianti nuostata gali būti tik krašutinė ir nepaprastoji priemonė; taip pat turi būti teikiamos garantijos dėl suteiktos nukrypti leidžiančios nuostatos būtinumo ir išimtinio pobūdžio.

Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2015/2349 suteikiant pradinę nukrypti leidžiančią nuostatą šios sąlygos buvo įvykdytos. Europos Komisijos paskelbta 2015 m. „Tyrimo PVM skirtumui ES valstybėse narėse apskaičiuoti ir išanalizuoti“ ataskaita⁵ parodė, kad 2013 m. PVM atotrūkis Vengrijoje pasiekė 24,4 % ir buvo daug didesnis nei 13,9 % ES mediana. Todėl siekiant kovoti su sukčiavimu PVM reikėjo išimtinių priemonių.

2017 m. prašydama aprūpinimo personalu sektoriui leisti toliau taikyti atvirkštinį apmokestinimą, Vengrija teigė, kad buvo nustatyta daug priemonių, siekiant kovoti su sukčiavimu PVM. Be to, Vengrijoje buvo planuojama kitų kovos su sukčiavimo priemonių, ypatingą dėmesį skiriant laikinojo įdarbinimo įmonėms. Nepaisant tų priemonių, Vengrija manė, kad siekiant toliau mažinti šiam sektoriui daromą žalą, reikėtų toliau taikyti apsauginį atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą. Vis dėlto Tarybos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2018/486 11 konstatuojamojoje dalyje buvo pabrėžta, kad priemonėmis, kurių imsis Vengrija, turėtų būti pašalintas sukčiavimas susijusiame sektoriuje ir todėl turėtų nebereikėti toliau nukrypti nuo PVM direktyvos 193 straipsnio, kiek tai susiję su aprūpinimo personalu paslaugomis.

Siekdama mažinti sukčiavimą PVM ne tik aprūpinimo personalu, bet visuose ekonomikos sektoriuose, Vengrija taikė toliau išvardytas priemones:

— Siekiant apriboti fiktyvių įmonių steigimą ir įmonių perkėlimus bei nustatyti pavojingai besielgiančius asmenis, 2012 m. sausio 1 d. pradėta taikyti mokesčių registracijos procedūra ir sustiprinta mokesčių administratoriaus vykdoma priežiūra.

— Smarkiai padidinta bauda už mokesčių slėpimą, kai tai susiję su pajamų slėpimu. Tam tikrais atvejais buvo sugriežtinta sankcijų sistema, taikoma, kai nesilaikoma registravimo ir dokumentų saugojimo prievolių. Už pažeidimus, kai veikla vykdoma neturint verslo patalpų, vietoje veiklos nutraukimo buvo numatyta bauda.

⁵ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/vat_gap2013.pdf

— Siekiant padidinti audito efektyvumą ir užkirsti kelią neteisėtiems reikalavimams grąžinti PVM, 2012 m. bendras PVM mokėjimų, o kartu ir patikrinimų terminas buvo pratęstas iki 75 dienų.

— 2013 m. sausio 1 d. įsigaliojo reikalavimas teikti šalies viduje atliktų sandorių PVM sumuojamąją ataskaitą. Apmokestinamieji asmenys mokesčių administratoriui privalo pateikti konkrečią informaciją apie išrašytas ir gautas sąskaitas faktūras. Iš pradžių buvo numatyta prievolė teikti ataskaitas dėl visų sąskaitų faktūrų, kuriose pardavimo PVM suma buvo ne mažesnė kaip 2 mln. HUF. Ši riba buvo palaipsniui mažinama. Nuo 2020 m. liepos 1 d. kiekvienas sąskaitas faktūras išrašantis asmuo privalo pateikti duomenis apie visas Vengrijoje registruotiems apmokestinamiesiems asmenims išrašytas sąskaitas faktūras, susijusias su Vengrijoje atliktais sandoriais, įskaitant sandorius, kuriems taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas, ir neapmokestinamus sandorius, išskyrus tiekimą Bendrijoje. Nuo 2021 m. sausio 1 d. bus privaloma teikti ataskaitas ir dėl neapmokestinamiesiems asmenims išrašytų sąskaitų faktūrų, o gautoms sąskaitoms faktūroms taikomos ribos bus atsisakyta. Mokesčių administratorius pateiktais duomenimis naudojasi atlikdamas rizikos analizę ir siekdamas kuo greičiau nustatyti sąskaitų faktūrų grandines.

— Nuo 2013 m. sausio 1 d. atsiskaitydami už prekes ir paslaugas apmokestinamieji asmenys grynaisiais pinigais gali sumokėti ne daugiau kaip 1,5 mln. HUF per mėnesį.

— Nuo 2015 m. sausio 1 d. naujai įsisteigusios įmonės privalo teikti mėnesines PVM ataskaitas – tai suteikia galimybę anksčiau nustatyti ir pašalinti mokesčių slėpimo tikslams įsteigtas įmones. Be to, nuo tos pačios datos nebegalima teikti metinių PVM deklaracijų, jei pardavimo pajamos viršija 50 mln. HUF. Vietoj jų turi būti teikiamos ketvirčio deklaracijos – taip atsiranda galimybė nepasibaigus metams nustatyti piktnaudžiavimo atvejus.

— 2016 m. sausio 1 d. įsigaliojo sistema, pagal kurią mokesčių administratorius skirsto apmokestinamuosius asmenis į patikimus ir rizikingus. Apmokestinamųjų asmenų suskirstymą mokesčių administratorius peržiūri kas ketvirtį.

— 2017 m. liepos 1 d. pradėta naudoti sąskaitų faktūrų išrašymo programinė įranga, skirta ataskaitoms dėl sąskaitų faktūrų teikti tikruoju laiku, kuria naudotis iš pradžių buvo neprivaloma. Nuo 2018 m. liepos 1 d. ji tapo privaloma, o nuo 2021 m. sausio 1 d. ji bus taikoma ir sąskaitoms faktūroms, kurias įmonės išrašo vartotojams. Nuolat teikiami duomenys padeda mokesčių administratoriui tikruoju laiku aptikti grėsmes.

Be to, buvo imtasi ir kitų tiesiogiai laikinojo įdarbinimo įmonėms skirtų priemonių.

— 2015 m. patvirtinta teisinė priemonė „Pranešimas apie mokesčių prievolių vengimą“ 2020 m. buvo išplėsta, į gavėjų kategoriją įtraukiant darbuotojus. Jei tikrindamas darbdavį mokesčių administratorius nustato su darbo santykiais susijusių aplinkybių ir

priima galutinį sprendimą, kuriuo patvirtina, kad nesilaikoma mokesčių teisės aktų nuostatų, apie šias aplinkybes jis informuoja atitinkamus darbuotojus. Ši prievolė taikoma net ir tada, kai pranešimo pateikimo metu darbuotojo darbo santykiai su apmokestinamuoju asmeniu yra nutrūkę.

— Mokesčių administratorius taip pat gali imtis veiksmų, skirtų kovoti su mokesčių ir įmokų, skaičiuojamų nuo darbo pajamų, slėpimu, rinkdamas duomenis iš savo duomenų bazėse esančių užimtumo deklaracijų ir deklaracijų apie užimtumo pasikeitimus bei mokestinių deklaracijų formų. Taip yra numatyta todėl, kad dažniausiai mokesčiai slepiami deklaruojant darbą, bet nedeklaruojant ir nevykdant mokestinių prievolių. Vienas būdų šiems neatitikimams panaikinti mokesčių administratoriui vadovaujantis draugišku požiūriu į mokesčių mokėtoją – taikyti paramos procedūrą, pagal kurią apmokestinamasis asmuo informuojamas apie padarytą klaidą ir būtinus taisomuosius veiksmus, kuriuos gali atlikti savo noru. Gali būti nurodyta patikrinti apmokestinamuosius asmenis, kurie savo noru nereaguoja.

— Kad galėtų greitai nustatyti, kad darbdaviai nesąžiningai elgiasi, ir į tai reaguoti, 2017 m. mokesčių administratorius sukūrė IT sistemą „Darbuotojų įspėjimas“. Sistema sėkmingai padeda kovoti su šešėline ekonomika.

Remiantis Vengrijos skaičiavimais, šios priemonės sukčiavimą PVM aprūpinimo personalu sektoriuje nuo daugiau kaip 15 % 2015 m. padėjo sumažinti iki mažiau nei 5 % 2019 m.

Taigi akivaizdu, kad Vengrijos įgyvendintų priemonių rinkinys padėjo veiksmingai sumažinti sukčiavimą PVM ir, kaip rodo vėliau paskelbtos ataskaitos dėl PVM atotrūkio, dėl jų visuose ekonomikos sektoriuose išpūdingai sumažėjo PVM sumos, kuriomis sukčiaujama. Kaip minėta anksčiau, 2013 m. Vengrijos PVM atotrūkis siekė 24,4 %. 2015 m.⁶ PVM atotrūkis buvo 13,74 % ir tebevyršijo 10,85 % ES medianą. Naujausio tyrimo „PVM atotrūkio 28 ES valstybėse narėse tyrimas ir ataskaitos – 2020 m. galutinė ataskaita“⁷ duomenimis, 2018 m. Vengrijos PVM atotrūkis sudarė 8,4 % ir buvo mažesnis už 9,2 % ES medianą. Numatoma, kad 2019 m. mažėjimo tendencija tęsis ir tais metais numatomas PVM atotrūkis bus 6,6 %.

Pažymėtina, kad visų ekonomikos sektorių PVM atotrūkio rodikliai mažai skiriasi nuo Vengrijos institucijų pateiktų sukčiavimo PVM masto aprūpinimo personalu sektoriuje skaičiavimų. Todėl toliau taikyti specialias priemones, pavyzdžiui, atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą, pastarajame sektoriuje atrodo nepagrįsta.

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/study_and_reports_on_the_vat_gap_2017.pdf

⁷ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat-gap-full-report-2020_en.pdf

Tokios priemonės kaip mokesčių registracijos procedūra ir mokesčių administratoriaus vykdoma sustiprinta priežiūra bei tikroju laiku teikiamos ataskaitos turėtų būti naudingos siekiant kuo anksčiau nustatyti sukčiavimą PVM, kad nebūtų steigiamos fiktyvios įmonės. Kadangi paaiškėjo, kad šios priemonės yra veiksmingos kituose ekonomikos sektoriuose, Vengrijos institucijos nebeturėtų nerimauti, kad aprūpinimo personalu sektoriuje nebetaikant atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo labai greitai vėl atsirastų sukčiavimo grandinių.

Todėl Vengrijos pateiktas prašymas neatitinka sąlygos, kad tai turi būti krašutinė ir nepaprastoji priemonė, taip pat turinti suteikti garantijų dėl suteiktos nukrypti leidžiančios nuostatos būtinumo ir išimtinio pobūdžio. Kovoiant su sukčiavimu PVM aprūpinimo personalu sektoriuje, turėtų pakakti Vengrijos įgyvendintų tradicinių bendro pobūdžio ir anksčiau išdėstytų laikinojo įdarbinimo įmonių sektoriui skirtų specialių priemonių.

Todėl atrodo, kad Vengrijos prašomos priemonės taikymo sritis nėra ribota, būtina ir proporcinga konkrečiai sukčiavimo situacijai, susijusiai su aprūpinimu personalu, spręsti. Vengrijos įgyvendintų bendro pobūdžio ir specialių priemonių, visų pirma, mokesčių registracijos procedūros ir mokesčių administratoriaus vykdomos sustiprintos priežiūros bei tikroju laiku teikiamų ataskaitų turėtų pakakti kovoiant su sukčiavimu PVM aprūpinimo personalu sektoriuje.

Galiausiai Komisija, pateikusi Komunikatą Tarybai⁸, nepritarė panašiam Italijos prašymui taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą netipiniam aprūpinimui personalu.

5. IŠVADA

Remdamasi išdėstytais argumentais, Komisija Vengrijos prašymui nepritaria.

⁸ Komisijos komunikatas Tarybai pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnį (COM/2020/243 *final*).